

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/203/2016
Identifikačné číslo spisu:	6215205407
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6215205407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu M. Y., bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. Michalom Ellingerom, advokátom v Bratislave, Wolkrova 41, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 001 511 866, o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 10 C 397/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. marca 2016 sp.zn. 13 Co 949/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.'

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 19. októbra 2015 č.k. 10 C 397/2015-31 konanie (o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch) zastavil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že výzvou zo 6. októbra 2015 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 1 213, 20 €, t.j. 20 % zo sumy 6 066 €, keď mu rozhodnutím Centra právnej pomoci Kancelária D. z 11. septembra 2014 sp.zn. X N XXXX/2014 - KaZH bola priznaná právna pomoc s majetkovou účasťou 20 %. Právnomu zástupcovi žalobcu bola výzva, s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, doručená 6. októbra 2015. Súdny poplatok ale v súdom určenej lehote zaplatený nebol.

2/ Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu uznesením z 30. marca 2016 sp.zn. 13 Co 949/2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť uznesenia súdu prvej inštancie. Tento správne konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací poukázal na poplatkovú povinnosť vyplývajúcu z citovaných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „zákon č. 71/1992Zb.“), na osobné oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 3, ale aj na znenie § 138 ods. 4 O.s.p., ktorý vymedzuje rozsah oslobodenia od súdneho poplatku. Keďže žalobcovi bola priznaná právna pomoc v rozsahu 80 % (jeho finančná spoluúčasť na celkových trovách právneho zastúpenia bola určená v rozsahu 20 %, ako vyplýva z rozhodnutia Centra právnej

pomoci) tento rozsah je rozhodujúci pre rozsah oslobodenia od súdneho poplatku. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého má nárok na oslobodenie od súdneho poplatku v celom rozsahu z dôvodu, že mu bola priznaná právna pomoc.

3/ Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby ho dovolací súd spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie podal z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.). Trval na tom, že má byť oslobodený od súdneho poplatku v celom rozsahu, pretože mu bola priznaná bezplatná právna pomoc, a teda v danom konaní nebol povinný platiť súdny poplatok. Nezáleží pritom na tom, že mu bola priznaná právna pomoc len v rozsahu 80 %, podľa § 4 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch je oslobodený v celom rozsahu. Zákon totiž neuvádza, že sa oslobodzuje len v časti.

4/ Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť z dôvodu, že bolo podané oneskorenie, alternatívne zamietnuť ako nedôvodné.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal na pošte 23. mája 2016 (nie ako tvrdila žalovaná 24. mája 2016 oneskorenie), t.j. včas žalobca (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) posudzoval jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 C.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6/ V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, t.j. uzneseniu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 239 od. 1, 2 O.s.p.).

7/ Prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

8/ Postupom súdu prvej inštancie, t.j. zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nedošlo k odňatiu možnosti žalobcovi konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), pretože súd prvej inštancie správne konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku, určeného v správnej výške.

9/ Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodený aj ten, komu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu.

10/ Podľa § 138 ods. 4 O.s.p. ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc poskytnutá.

11/ Nie je sporné, že žalobcovi bola rozhodnutím Centra právnej pomoci z 11. septembra 2014 sp.zn. XN XXXX/2014-KaZH priznaná právna pomoc v rozsahu 80 %, keďže jeho finančná spoluúčasť na celkových trovách právneho zastúpenia bola určená v rozsahu 20 %. Tento rozsah je v zmysle citovaného ustanovenia § 138 ods. 4 O.s.p. aj podstatný pre rozsah žalobcovho oslobodenia od súdneho poplatku v danej veci tak, ako správne konšatovali sudy nižšej inštancie.

12/ Žalobca namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.).

13/ Keďže však žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo

nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

14/ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

15/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.